

İKİLƏŞMİŞ VƏTƏN

(Epiloq)

Neçə illər bundan əvvəl
Bölünməmiş bir diyardı
Azərbaycan.

Ta Dərbənddən, Qəzvinəcən,
Naxçıvandan Təbrizəcən,
Bəxtiyardı Azərbaycan.
Dili birdi, sözü birdi,
Qışı birdi, yazı birdi.
Vətənimin özü birdi --
Böldü onu yağlı düşmən
dilim - dilim.

Unuduldu vətənimdə
ana dilim.

Anaların laylasında,
Bayatısı, ağısında,
"Vətən" - sözü ikiləşdi,
Vətən özü ikiləşdi.
İkiləşdi Culfalarım,
Astaralar ikiləşdi.
Dinən dili kəsdirdilər,
Qanan başı asdırdılar.
Çata bilmir bir kimsəyə,
Mənim ahım, amanlarım.
Sürgünlərə sürükləndi
Vətən üçün yananlarım.
Səttarxanın harayına
Əl çatmadı, ün yetmədi.

Şeyx Məhəmməd Xiyabani
Məzarında gül bitmədi.
Qərənfillər həsrət qaldı
Şəhidlərin məzarına.
Azərbaycan tapdaq oldu,
Döndü düşmən bazarına.
Bir yelkənsiz gəmi kimi,
Tənha qalıb Makum, Xoyum.
Neçə ildir ayrı düşüb,
Nəslim, soyum.
Neçə ildir bu həsrətin,

Acısının sirdaşıyam.
Neçə ildir yol gözləyən,
Bacıların qardaşıyam .
Neçə ildir Şəhriyarım
Ağı deyir ,
Savalana, Şah dağına.
Neçə ildir həsrət qalıb
Vətənimin bir parçası,
Üç rəngli,
Azərbaycan bayrağına!
Araz yenə bulanıqdı,
Neçə ildir durulmayıb.
Bu bölümün səbəbləri,
Bir kimsədən sorulmayıb.
Niyə axı sənin evin
Sənin olsun,
Onun evi onun olsun.
Mənim evim,
Mənim yurdum parçalansın?
Kim veribdi bu qərarı,
Kim yazıbdı bu fərmanı ?
Bu gün əgər,
Ayrılanlar birləşirsə,
Vətənimin, millətimin
Haqqı hanı ?
Qoy səsimiz, harayımız
Millətlərin qulağına
çatsın daha.

O tay, bu tay
Ayrılığın zəncirini,
Sındıraraq atsın daha.
Xan Araza, bundan belə,
Həsrət çayı deyilməsin.
Düşməninə baş əyməyən
Məğrur xalqım,
Kimsələrə əyilməsin.
Nədir bizim amalımız,
Nədir bizim istəyimiz?
O tayın da, bu tayın da
keşiyində,
Birgə durmaq istəyirik.
Dövlətlərin cərgəsində,
Azərbaycan dövlətini,
Bütöv görmək istəyirik !..

- Son -

Naxçıvan. 2003

"GÜLÜSTAN" MÜQAVİLƏSİ

Bu nə damğadır belə tarixlərdə yaşayır,
Bu nə tarixdir belə yaşayır zaman-zaman.
Vuran biləklərimin qüvvəsini azaldıb,
Vətənimə bölübdü, parçalayıb "Gülüstan"

Bir vətən göstərin ki, övladı yoxdur onun,
Bir övlad göstərin ki, Vətənsiz doğulubdu.
Neçə ildir yol gedir ayrılığın karvanı,
Neçə il qan içində millətim boğulubdu.

Torpağım bölünübüdü bir kağız parçasıyla,
Bir dəlinin atdığı daşa dönüb "Gülüstan".
Vətən oğullarının qılıncından qan damıb,
Anaların gözündə yaşa dönüb "Gülüstan".

Neçə-neçə insanın göz yaşı silinibdi,
Neçə-neçə ölkələr birləşib, qatılıbdi.
Bəs mənim harayımı kimsələr duymur niyə?
Dünyanın qulağı kar, gözləri tutulubdu.

Torpağıma, daşıma elə ox vurulub ki,
Neçə illər keçsə də, sağalmayıb yarası.
Harda qalıb görəsən, bəs mənim yarım hanı,
Hələ də itkin düşüb ürəyimin parası?

"Gülüstan"dan başlanan bu yol yaman uzandı
"Türkmənçay"dan başlanan bu yol yaman sərt olub.
Torpaqdan pay verilmir kimsələrə hədiyyə,
Bu ayrılıq, bu bölüm millətəmə dərd olub.

Sus ey acı fəryadım, sus ey dərdim, möhnətim
Yalvarmaqla darıdan nəsə çıxmayacaqdır.
O tay, bu tay kükrəyib, qalxmalıdır ayağa
Yoxsa ki, dərdimizə kimsə baxmayacaqdır!..

Həsənali EYVAZLI